

NUMEROLOGIE VYŠŠÍCH ČÍSEL

*aneb Tragický osud princezny Diany
ve světle vyšších čísel*

FRANTIŠEK KRUML

ISBN: 9788075113054

NUMEROLOGIE

**NUMEROLOGIE
VYŠŠÍCH ČÍSEL
ANEB
TRAGICKÝ OSUD
PRINCEZNY DIANY
VE SVĚTLE
VYŠŠÍCH ČÍSEL**

**FRANTIŠEK
KRUML**

Copyright © František Kruml, 2016

ISBN 978-80-7511-305-4

978-80-7511-306-1 (epub)

978-80-7511-307-8 (pdf)

Numerologie

Věštění z čísel. Termín „numerologie“, složený z latinského *numerus* (číslo) a řeckého *logos* (nauka), se poprvé objevil v anglické okultní literatuře v roce 1911. Numerologie bývá definována jako „nauka o číslech“ nebo také jako „nauka o skrytých vlivech čísel na život člověka“. Její podstatu možná lépe vystihuje její starší označení *aritmantie* (také *aritmomantie*), výraz složený z řeckých slov *arithmós* a *manteiá* (věštba). Moderní numerologii, označovanou dříve také názvy *arithmologia* nebo *numeromantia*, lze tedy definovat jako „nauku o věštění z čísel“. Označuje se proto také jako „číslopravectví“, podobně jako se například astrologie, nauka o věštění z hvězd, označuje výrazem „hvězdopravectví“. Numerologie má podobnou náplň jako astrologie, pracuje však s menším počtem hodnot a postupů. Astrologie operuje s přesným okamžikem zrození jedince, s místem jeho narození, s postavením hvězd a planet v okamžiku zrození atd. Moderní západní numerologie pracuje především s datem narození a se jménem dané osoby, převedeným podle určitého klíče na čísla. Čísla získaná numerologickými postupy z data narození a ze jmen zkoumané osoby jsou následně interpretována na základě tradiční symboliky čísel.

Numerologie jako pseudověda. Numerologie má své nadšené zastánce, ale i zapřisáhlé odpůrce. Pro skeptiky je numerologie pouhým označením pro různé iracionální a pseudovědecké výklady domnělých významů čísel. Je pokládána za pseudovědu, stejně jako je za pavědu pokládána i astrologie. Základem astrologie je předpoklad, že postavení Slunce, Měsíce a planet mezi hvězdami a především postavení všech těchto nebeských těles navzájem vůči sobě v okamžiku narození jedince má rozhodující vliv na utváření jeho povahy o osudu. Odpůrci astrologie sice připouštějí, že některá nebeská tělesa mají určitý vliv na pozemské dění (například Slunce a Měsíc a jejich slapové efekty), ale že tato tělesa, ani jejich vzájemné polohy, nemají ve skutečnosti žádné charakterové vlastnosti a že tedy nemají žádný hlubší význam. Stejně tak ani čísla, která jsou navíc na rozdíl od nebeských těles jen abstraktními pojmy, nemají podle skeptiků žádné charakterové vlastnosti a hlubší významy a mezi čísly a vlastnostmi člověka neexistuje žádný vztah.

Významy čísel. Některá čísla se jako počty vyskytují v běžné zkušenosti a člověk se s nimi dostával do kontaktu v určitých souvislostech, například jednička evokovala představu celku, jednoty, jedinečnosti, prvenství atd., dvojka připomínala pár, dvojici, dvě oči, dvě ruce, dvě nohy, muže a ženu, den a noc atd., trojka odkazovala na minulost, přítomnost a budoucnost atd., čtyřka připomínala čtyři světové strany, čtyři roční období atd., pětka pět prstů atd. Má jít o tzv. přirozené významy čísel. Další počty byly odvozeny z pozorování oblohy. Například sedmička

byla spojována se sedmi planetami klasické astrologie (Slunce, Měsíc a pět planet viditelných pouhým okem), s počtem dní mezi čtvrtěmi Měsíce atd. Dvanáctka byla zase spojována s dvanácti měsíci v roce. Číslo dostávala významy také podle písmen. Dělo se tak v dobách, kdy ještě neexistoval oddělený systém znaků pro čísla a k zapisování čísel sloužila písmena a jejich kombinace. Tato praxe také umožňovala získávat číselné hodnoty slov a jmen, čímž vznikaly další významy čísel. Zkoumáním číselných hodnot slov a vlastních jmen proslula především středověká kabala, z níž se vyvinula moderní numerologie. Kabalisté spojovali esoterické významy dvaadvaceti hebrejských písmen s významy jejich číselných hodnot a také s významy dvaadvaceti trumfů tarotových karet.

Převodní klíče. Odpůrci numerologie poukazují také na to, že v moderní numerologii se k převodům písmen na čísla používají různé převodní klíče, které často dávají různé výsledky. Jak již bylo uvedeno, moderní numerologie se vyvinula ze staré židovské kabaly, přesněji z kabalistiky neboli jmenné kabaly, která byla založena na číselných hodnotách hebrejských písmen. V době renesance vznikla tzv. křesťanská kabala, pro jejíž účely bylo třeba přiřadit všem latinským literám číselné hodnoty. Při přiřazování číselných hodnot latinským literám se přihlíželo k číselným hodnotám hebrejských písmen, aby byla zachována analogie s židovskou kabalou. Vznikl tak klasický převodní systém zohledňující vývoj hebrejského a latinského písemného systému. Tento převodní systém, na jehož podkladě byla vytvo-

řena tzv. Chaldejská převodní tabulka, platí za klasický a mnoha numerology je pokládán za nejspolehlivější. Později byly vytvořeny i jiné převodní systémy, například pro tzv. „národní kabaly“. Byly také vyvinuty různé moderní mezinárodní převodní systémy. Uvádíme zde klasický převodní systém, který je založen na analogiích mezi hebrejským písmem a latinkou, a sice tzv. Chaldejský klíč, a také přehled spojení esoterických významů dvaadvaceti písmen hebrejské abecedy, latinských liter a dvaadvaceti trumfů tarotových karet. Korespondence mezi hebrejskými písmeny, jejich číselnými hodnotami, latinskými literami a tarotovými trumfy ukazuje tabulka analogií hebrejské abecedy.

Na základě uvedených analogií byl sestaven zmíněný převodní klíč, známý jako Chaldejská tabulka.

A	I	Q	J	Y	1
B	K	R			2
C	G	L	S		3
D	M	T			4
E	H	N			5
U	V	W	X		6
O	Z				7
F	P				8

Tabulka analogií hebrejské abecedy neobsahuje písmeno X, pro které nebyl nalezen v hebrejské abecedě odpovídající ekviva-

Analogie hebrejské abecedy

Znak	Jméno	Číslo	Význam	Latinka	Tarotové trumfy
א	alef	1	Otec	A	I. Mág
ב	beth	2	Matka	B	II. Velekněžka
ג	gimel	3	Příroda	G, C	III. Císařovna
ד	dalet	4	Zákon	D	IV. Císař
ה	he	5	Náboženství	H, E	V. Velekněz
ו	vav	6	Svoboda	V, W, U	VI. Zamilování
ז	zajin	7	Vlastnictví	Z	VII. Vůz
ח	chet	8	Rozdělení	Ch	VIII. Spravedlnost
ט	tet	9	Chytrost	T	IX. Poustevník
י	jod	10	Řád	J, I, Y	X. Kolo štěstí
כ	kaf	20	Síla	K	XI. Síla
ל	lamed	30	Oběť	L	XII. Viselec
מ	mem	40	Smrt	M	XIII. Smrt
נ	nun	50	Působení	N	XIV. Mírnost
ס	samech	60	Bytí	S	XV. Ďábel
ע	ajin	70	Rovnováha	O	XVI. Věž
פ	pe	80	Nesmrtelnost	P, F	XVII. Hvězda
צ	tsade	90	Stín	Ts	XVIII. Měsíc
ק	kof	100	Světlo	Q	XIX. Slunce
ר	reš	200	Věčnost	R	XX. Soud
ש	šin	300	Jednotnost	Sh	XXI. Blázen
ת	tav	400	Syntéza	Th	XXII. Svět

lent. Do Chaldejské tabulky bylo proto zavedeno písmeno „ksí“ z řecké abfaby, kde má číselnou hodnotu 60. V Chaldejské tabulce chybí číslo 9, protože staří kabalisté pokládali devítku za posvátné číslo, které náleží pouze Stvořiteli, a proto mu v převodní tabulce nepřiradili žádné písmeno.

Otázka kalendářů a kolektivního nevědomí. Dalším argumentem skeptiků proti numerologii jsou různé kalendářní systémy, úpravy a změny kalendářů, nahrazení juliánského kalendáře gregoriánským atd. Tak například pro jedince narozeného podle gregoriánského kalendáře 26. 10. 1994 představuje jeho datum narození jakýsi číselný kód. Avšak jedinec narozený v tentýž den v zemi, kde se užívá jiný kalendář, může mít úplně jiný číselný kód, protože jeho datum je zapsáno jinak. Možná jde v numerologii právě jenom o zmíněné číselné kódy, které vznikají různými způsoby zapisování dat narození. Numerologie by mohla fungovat na bázi tzv. kolektivního nevědomí, kde má být uloženo vše, co kdy lidé svým myšlením vyprodukovali, tedy i dávné, po staletí fixované představy o významech písmen, čísel a tarotových karet. Každý jedinec by mohl být podvědomě napojen na kolektivní nevědomí svého kulturního prostředí a mohl by z příslušné oblasti čerpat informace o významech čísel, podle nichž by se pak na podvědomé úrovni mohly utvářet jeho povahové rysy a osudové sklony. Když tedy chce numerolog analyzovat jedince, který se narodil např. v carském Rusku, musí vzít v potaz tehdy užívaný kalendář a datum narození zapsané podle tohoto kalendáře. Neměl by například

posuzovat osudovou cestu V. I. Lenina podle převodu jeho data narození na datum podle dnes užívaného západního kalendáře. Pro V. I. Lenina by měly být určující významy čísel, jimiž byla označena doba jeho narození podle kalendáře, který se tehdy v Rusku užíval. Stejně tak by neměl numerolog posuzovat datum narození příslušníka středoamerické kultury Mayů podle dnešního kalendáře. Tak například Maya narozený podle gregoriánského kalendáře v roce 909 po Kristu by měl ve své kultuře zapsánu dobu svého narození podle mayské kalendářní soustavy, a sice kombinací čísel 10.4.0.0.0. Mayové byli pověstní svou „kalendářní astrologií“. Každé číslo jejich kalendářní soustavy bylo zároveň božstvem a mělo své věštbé významy, kterých si byl každý Maya dobře vědom. Mayové se posuzovali a vyvíjeli podle čísel a jmen dní své složité kalendářní soustavy. Rozhodující by tedy měly být významy čísel našich dat narození a významy číselných hodnot našich jmen, které na nás působí na nevědomé či vědomé úrovni v našem kulturním prostředí z příslušné oblasti kolektivního nevědomí.

Energetická pole. Na bázi kolektivního nevědomí může fungovat i astrologie. Tak například o jedinci, který se narodil podle gregoriánského kalendáře 26. 10. 1994, platí, že se narodil ve znamení Štíra. Toto znamení je částí tzv. zvěrokruhu, který je také označován jako zvířetník (z řeckého *zodiakos*, od *zoon* = „zvíře“), nebo jako zodiakální či zvířetníkový kruh. Zvěrokruh je vlastně totéž co ekliptika, zdánlivá roční dráha Slunce kolem Země. Přesněji jde o pomyslný pás oblohy, který se táhne

podél ekliptiky. Představuje sled znamení, jimiž prochází Slunce při své zdánlivé roční pouti po nebeské sféře. Pás zvěrokruhu je rozdělen na dvanáct obdélníkových úseků. Každý z těchto obdélníků reprezentuje jedno znamení zvěrokruhu. V důsledku tzv. precese, kuželového pohybu zemské rotační osy, se dnes tzv. tropický zvěrokruh, tvořený dvanácti znameními zvěrokruhu, nekryje s tzv. siderickým zvěrokruhem, který je tvořen dvanácti stejnojmennými souhvězdími, což podle odpůrců astrologie zpochybňuje platnost slunečních znamení. V důsledku precese se totiž znamení zvěrokruhu neustále posouvají proti svým původním souhvězdím. Před dvěma tisíci lety, kdy vznikalo dnešní dělení zvěrokruhu, se v prvním znamení zvěrokruhu, ve znamení Berana, ještě nacházely hvězdy stejnojmenného souhvězdí. Od té doby však došlo vlivem precese k posunu o celé souhvězdí, takže dnes odpovídá znamení Berana souhvězdí Ryb. Podle astronomů to znamená, že lidé, kteří se považují za Berany, přišli na svět v době, kdy Slunce stálo ve znamení Ryb. A protože je astrologie definována jako nauka o působení hvězd na povahu a osud člověka, měli by být dnešní Berani správně Rybami. A náš Štír by měl správně mít charakteristiky znamení Vah. Astrologie však nebere na uvedený posun zřetel. Její příznivci prohlašují, že onen tajuplný vliv, který má utvářet povahu a osud člověka, nevychází z příslušného souhvězdí, ale právě jen z onoho fixního úseku zvěrokruhu, zvaného znamení. Znamení podle nich představuje jakési „energetické pole“, v němž je trvale otištěn vliv souhvězdí, které v něm bylo původně obsaženo. Toto energetické pole, zvané znamení, má

utvářet spolu se Sluncem a dalšími astrologickými planetami povahu a osud jedince. Slova o energetických polích nápadně připomínají naše úvahy o kolektivním nevědomí.

Blízké příbuzné. Lze namítnout, že v kolektivním nevědomí jsou otištěny i názory skeptiků. Ty lze ovšem označit za poměrně slabé. Věštění z hvězd a čísel jsou obory staré a hluboce zakořeněné, takže názory skeptiků je patrně ještě nestačily v kolektivním nevědomí překrýt a potlačit. Astrologie má své počátky ve staré Mezopotámii, kde se souběžně s ní pěstovala i symbolika čísel, která s astrologií vždy úzce souvisela. V systému mezopotamské astrologie byly například nebeským tělesům, která byla ztotožněna s různými božstvy, přiřazena určitá čísla, která měla své symbolické významy. Symboliku čísel pěstovali také staří Řekové (pýthagorovci, orfikové, gnostikové), praktikovali ji židovští kabalisté i první křesťané (návod na numerologické sčítání najdeme například v Janově Apokalypse v souvislosti s číslem 666). Číselnou symboliku znali také středoameričtí Mayové, pěstovali ji staří Indové, Číňané, Japonci atd. Také tarot, který je s číselnou symbolikou rovněž úzce spojen, je patrně velmi starý. Lze v něm odhalit stopy vedoucí až do staré Mezopotámie, kde se věštilo také s pomocí „losů“, z nichž se nejspíš vyvinuly i první tarotové soubory. Od svých počátků astrologie a číselná symbolika existovaly vedle sebe, často postupovaly ruku v ruce a opíraly se jedna o druhou. Po staletí byly tyto věštecké nauky brány vážně. Ve staletích, kdy vrcholila popularita astrologie a číselné symboliky, se například neobešel

žádný významný krok vládců a mocných tohoto světa bez konzultace s astrology či věštcí z čísel. Záležitostmi popíranými a odmítanými se tyto věštecké nauky staly mnohem později. Navzdory argumentům stále rostoucího počtu skeptiků a významných protivníků z řad moderních vědců, majících astrologii a numerologii za pouhé hrátky s domnělými vlivy nebeských těles a čísel na osudy lidí, přežily tyto věštecké nauky až do současnosti a dále utěšeně prospívají.

Převaha astrologie. Zdá se, že víra v moc nebeských těles je silnější než víra v magickou moc čísel. V případě astrologie jde přece jen o hmotné objekty, o nichž se patrně snáze věří, že vlivy přenášenými dosud neznámými silami řídí z nebe dění za Zemi. Přestože je astrologie dnešní vědeckou komunitou odmítána jako nevědecká nebo pseudovědecká, přesvědčení značné části veřejnosti o vlivu vesmírných objektů na osud člověka je stále velmi silné. Na základě různých průzkumů bylo například zjištěno, že více než polovina mladých lidí ve Spojených státech amerických věří v astrologii. Mnoho lidí systematicky sleduje své horoskopy, určité procento populace jim alespoň částečně věří, jiní si alespoň myslí, že na astrologii přece jen něco je. Nejedná se přitom pouze o lidi málo vzdělané. Astrologii věří i vzdělanější a racionálnější část veřejnosti. I mocní a vlivní lidé dnešního světa se řídí věštbami astrologů. Tak například bývalý americký prezident Ronald Reagan a jeho žena Nancy se nijak netajili s tím, že věří v astrologii. Bylo známo, že se oba uchýlovali s žádostí o radu k astrologovi,

pokaždé když měl prezident učinit nějaké závažné rozhodnutí. Prezident a jeho manželka se radili s hvězdami často a s trochou nadsázky lze říci, že řídili Spojené státy americké podle úradku hvězd. Astrologií se dnes řídí nejen mocní tohoto světa, ale i řada jiných významných lidí, slavných a známých osobností. Jednou z takových osobností byla i lady Diana, princezna z Walesu.

Princezna Diana a její zájem o astrologii. V letech 1987 a 1988 se projevil Dianin zvýšený zájem o metafyziku a parapsychologii. V roce 1988 se spřátelila s Marou a Lorenzem Beriovými, majiteli restaurace San Lorenzo na Beauchamp Place v Knightsbridge. Mara s Lorenzem podporovali Dianin zájem o astrologii, věštění z tarotových karet, hypnózu a jasnovidectví. Diana četla knihy o léčitelství, zajímala se o holistickou filozofii, přitahovala ji hypnoterapie, aromaterapie a akupunktura, věřila v léčivou moc krystalů. Velkou zálibu měla Diana v astrologii. Živě se zajímala o svou budoucnost. Chtěla vědět, jaký je její osud, jestli se jí podaří uniknout ze zajetí královské instituce a jestli bude někdy šťastná. V roce 1987 se o své budoucnosti radila s astroložkou Penny Thorntonovou. V roce 1988 se seznámila s astroložkou Debbie Frankovou, z jejíž rad v následujících letech často čerpala. V astrologických předpovědích se objevovala pro Dianu různá varování, odkazy na zlomová a kritická období. Kritickým obdobím měl být například rok 1992, který byl označen jako *annus horribilis* („strašlivý rok“), dalším takovým obdobím měl být rok 1993. V předpovědích se také často objevovalo místo, kde měla Diana v budoucnu žít.

Byla to Francie, která měla být i místem narození jejího nového životního partnera.

Konkrétní předpovědi. Pokud víme, žádná z astrologických předpovědí sestavených pro princeznu Dianu neobsahovala datum jejího úmrtí. Ani jedna z nich nejspíš nestanovila, že se Diana v roce 1997 stane v Paříži obětí dopravní nehody. Buďto tento údaj nebyl znám, nebo jí jednoduše nebyl sdělen. Dnešní astrologická etika totiž vyžaduje, aby takové údaje nebyly sdělovány nikomu. Astrologické předpovědi bývají formulovány obecně a spíše pozitivně. Obvykle neobsahují informace o tom, že dotyčný jedinec je například zločinec, nebo sdělení o tom kdy, kde a jak zemře. Dozvíme se většinou pouze to, že si tato osoba má dávat pozor na některé negativní vlastnosti, že určité období pro ni může být kritické apod. Protivníci astrologie namítají, že popisy povahových rysů v horoskopech bývají mlhavé a předpovědi jsou formulovány všeobecně, a to proto, aby měly větší šanci na splnění. Někteří klienti se však nespokojují s mlhavými popisy svých povahových rysů a všeobecně formulovanými prognózami. Vyžadují zcela konkrétní předpovědi. Chtějí vědět, co přesně je čeká za pět nebo deset let, jací jsou, jak dopadnou apod. Příkladem takové zcela konkrétní předpovědi je stanovení doby úmrtí jedince. Stanovit například, že na určitého státníka bude v určitém období spáchán atentát nebo že se mladá žena stane v určitém roce obětí automobilové nehody, je předpověď zcela konkrétní.

Král Amurru zemře. Konkrétní předpovědi zajímaly především starý svět. Byly například běžnou součástí mezopotamské astrologie, jejíž počátky sahají až do sumerské doby (3000–2340 před Kr.). Mezopotamská astrologie poskytovala původně jen prognózy pro stát a národ jako celek, nebo nanejvýš pro jejich představitele. Nejstarší dochovaný mezopotamský individuální horoskop, sestavený pro „obyčejného smrtelníka“, pochází až z konce 5. století po Kr. V mezopotamských astrologických prognózách pro stát a národ jako celek se mísily výpovědi o nastávajícím počasí s výpověďmi o bezpečnosti státu a budoucnosti království. Za důležité se pokládaly otázky týkající se možných nepřátelských vpádů do země, otřesů sociálního řádu, státnických převratů, úmrtí panovníka apod. Astrologické věštby zněly například po průběhu určitého měsíčního zatmění takto: „Neštěstí postihne země Elam a Amurru, kdežto Subbartu a Akkad bude ve štěstí“, nebo „Neúplné zatmění, které se událo v měsíci Tebet (přibližně náš leden), se týká země Amurru. Král Amurru zemře.“

Předpověď násilné smrti krále Gustava Adolfa. Astrologické předpovědi smrti státníků se objevovaly i v dobách klasické astrologie. A některé z takových neblahých prognóz se také splnily. Známý je úspěšný případ předpovědi astrologa Andrease Goldmayera (1603–1664), který v roce 1632 ve Strasbourgu vypočítal, že švédský král Gustav II. Adolf (1594–1632) zemře zakrátko násilnou smrtí. Téhož roku, 16. listopadu 1632, Gustav Adolf, jako jeden z posledních panovníků v Evropě, padl u Lüt-

zenu v bitvě proti Katolické lize vedené Albrechtem, vévodou z Valdštejna. Za zmínku stojí, že Goldmayer také přesně stanovil, na den a hodinu, dobu své vlastní smrti, a že i tato předpověď mu vyšla.

Keplerův horoskop. Snad nejčastěji bývá v souvislosti s neblahými astrologickými prognózami zmiňován legendární Keplerův horoskop sestavený pro vévodu Albrechta z Valdštejna (1583–1634). Johannes Kepler (1571–1630) byl německý matematik, astronom a astrolog. V roce 1600 přišel do Prahy, kde působil na dvoře císaře Rudolfa II. jako astrolog a matematik. Za svůj život Kepler sestavil na 800 horoskopů. Proslavil ho však zejména horoskop sestavený pro Albrechta z Valdštejna, jehož první verze byla patrně sestavena bez znalosti konečného zákazníka. Valdštejn si nechal vypracovat od Keplera zmíněný horoskop během svého pobytu v Praze roku 1608. Nevyhledal však dvorského astrologa sám, nýbrž poslal k němu prostředníky. Kepler v první verzi tohoto horoskopu charakterizoval osobnost a budoucí životní dráhu tehdy pětadvacetiletého Albrechta z Valdštejna velmi výstižně. Dodnes zůstává obdivuhodné, s jakou přesností vystihl nejen povahu, ale i osudy svého, zřejmě anonymního, zákazníka. Kepler byl zcela otevřený a upřímný. Napsal, že jde o osobu sice bystrou a inteligentní, ale pyšnou, s asociálními sklony, pohrdající druhými, nevěřící, s odporem ke všemu všednímu a konvenčnímu a s touhou po výjimečnosti. Uvedl také, že jde o osobnost nedobrosrdečnou, chorobně ctižádostivou, dravou a podezíravou, že bude bez bratrské a man-